

farligt i at give Banken, der hidtil har været under en meget striks bureaukratisk Styrelse gennem det selvsupplerende Repræsentantskab, i Hænderne paa Aktionærerne; og det er jo faktisk det, som sker i det Øjeblik, vi gaa hen og udvide Aktiekapitalen maaske til 50 Mill. Kr.; saa vil der komme for en 20 Mill. Kr., om jeg saa maa sige, mere flydende Aktionærer end de nuværende faste Aktionærer; Folk, som kunne have helt andre Interesser end den sikre og solide Pengeanbringelse. Og derfor er det, jeg er glad ved, at Udvalget har imødekommet de Ønsker, jeg der har haft, dels ved at begrænse Aktionærernes Stemmeret, saaledes at ingen Aktionær kan raade over mere end 50 Stemmer og dels ved at gaa ind paa den af den højtærede Formand for Udvalget krævede Ændring, at Aktionærerne skulle være danske, idet selvfølgelig ingen herhjemme ønsker, at Nationalbanken skal blive en Filial af de tyske Banker.

Vender jeg mig til Dækningsreglerne, saa vil jeg tilstaa, at de Dækningsregler, den ærede Minister har foreslaaet, i noget Mon ere lidt for lakse. 50 pCt. kan være all right, og jeg vil tilstaa, at der kan være en vis Rimelighed i at gaa den Vej. Thi der er en hel Del rigtigt i, at den økonomiske Tro, man har haft her i Landet og over hele Europa, og som laa til Grund for vor Bankoktroj og for den engelske Bankordning: at Bankerne kunne misbruge deres Seddeludstedelse i en ret ubegrænset Grad, er ikke helt begrundet, al den Stund Faren ikke saa meget bestaar i de Sedler, en Bank udsteder, som i de Deposita, den modtager, og de Ullaan; den gør. Det er nu en Gang saaledes, at ifald Nationalbanken vilde lave 200 Mill. Kr. i Sedler, saa vilde den simpelt hen ikke kunne komme af med dem, thi de vilde blive indsatte i Banken som Deposita i samme Øjeblik. Derfor havde det i og for sig været godt — jeg har ikke stillet en Ændring derom i Salen, men blot i Udvalget —, om der blev krævet en vis Dækning for Deposita; og jeg vil tilstaa, at jeg tror ogsaa, der er Bankoktrojer, hvor man gaar den Vej, at man ikke blot forlanger Dækning af Sedlerne, men ogsaa en vis Dækning for Deposita;

idet det ikke er saa meget ved en for stærk Emission af Seddelmængden som ved at udtrække sine Deposita, at en Nationalbank kommer i Ubehageligheder.

Regelen om de 50 pCt. kan imidlertid være forsvarlig, men den er ikke forsvarlig, naar man sætter den i Forbindelse med en ubegrænset Seddeludstedelsesret. Lad gaa med 50 pCt. af de første 100 Mill. Kr., det er all right, men paa den anden Side turde der være noget urigtigt i, at Banken uden videre stadig kan forøge sin Seddelmasse ved blot at lægge 10 Kr. i Guld for hver ny 20 Kr. i Sedler, som udstedes. Det kan føre til Misbrug, og jeg tror derfor, at man hellere burde være gaaet den Vej at indføre den saakaldte progressive Dækningsprocent, saaledes at de første 100 Mill. Kr. skulde være dækkede med 50 pCt., de næste 20 Mill. Kr. med 60 pCt., de næste 25 Mill. Kr. med 70 pCt. osv., saaledes at Udstedelsen blev begrænset til 180 Mill. Kr., hvad der i en uoverskuelig Fremtid, saa vidt jeg kan skønne, vil være tilstrækkeligt efter danske Forhold.

Dernæst maa jeg i alt Fald hævde — det er en subsidiær Ændring, som jeg tager tilbage for at faa Lejlighed til at tage den op igen ved tredie Behandling; jeg anser den for ganske nødvendig, og jeg anser det for uforsvarligt, at Loven forlader Rigsdagen, uden at en saadan Bestemmelse staa deri —, at en seddeludstedende Bank med en ubegrænset Seddelemmission ikke maa have Ret til at interessere sig for Aktieemissioner; den maa ikke have Ret til at inlade sig paa at være Garant eller selv at udstede Aktier for et eller andet mere eller mindre godt Selskab. Jeg tror, at det er absolut nødvendigt at hævde denne Regel. Jeg ved godt, at Banken under sin nuværende Styrelse kun undtagelsesvis har gjort det og da særlig ofte mere af Standsgrunde eller af patriotiske Grunde, men jeg tror netop, at i det Øjeblik, de tre Direktører ere valgte af Aktionærerne, der maaske repræsenterer de andre Banker, kunde der være en vis Fare ved at tillade Nationalbanken at paatage sig Aktieforretninger, paatage sig Emissioner, Udstedelse af Aktier, da det derigennem meget let kan ske, at en Bank, der har fri Seddeludste-